

I tromesečje

Južnopacifička divizija

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje prikazuje Južnopacifičku diviziju koja obuhvata Australiju i ostrva Fidži, Novi Zeland, Papua Novu Gvineju, Pitkern, Samoa, Solomonska ostrva, Tonga, Vanuatu i druga.

Ova divizija je dom za gotovo 37 miliona ljudi, uključujući 423 000 adventista. To je u proseku jedan adventista na 86 ljudi. Većina adventista živi na ostrvima. Australija i Novi Zeland imaju u proseku 1 adventistu od 400 ljudi. Trinaesti subotnoškolski dar pomoći će u doseganju do ljudi koji žive na južnopacifičkim ostrvima.

Jezička zabava

Pesme i reči na pidžinskom jeziku (trgovačkom jeziku Papua Nove Gvineje i jeziku većine južnopacifičkih ostrva) nalaze se na našem veb sajtu, www.AdventistMission.org, i u štampanoj i audio verziji, kad kliknete „Resources“, „Children’s Activities“ i „See It, Say It“.

Misionski zajednički ručak

Održite zajednički ručak ovog tromesečja. Pronađite recepte i kulturološke detalje na veb sajtu. Obeležite hranu zemljom porekla.

Ukrasite hol crkve papirnim ili svilenim cvećem i školjkama. Dodajte slike iz turističkih brošura ili časopisa.

Pozovite decu da pozdravljaju ljudi koje pristižu, govoreći *apinun*

što znači Dobar dan. Nakon ručka neka pevaju pesmu koju su naučili ovog tromesečja.

- **Korpica za dar:** Upotrebi polovinu osušenog kokosa kao korpicu za dar ovog tromesečja.
- **DVD Adventistička misija** prikazuje kratak video posebno za decu. Zatražite jedan primerak od svog pastora i pustite deci da vide.
- **Ukrasite prostoriju** papirnim cvećem, zastavama, i/ili slikama isečenim iz časopisa ili turističkih brošura. Ili napravite na zidu sliku koja predstavlja tropsko ostrvo. Naslikajte kuće sagrađene na štulama, treperave ptice, palmino drveće i svetloplavo more. Upotrebite brošure ili slike i crteže koji su besplatni na Internetu.
- **Još aktivnosti.** Posetite naš vebsajt www.AdventistMission.org. Kliknite na „Resources“, a zatim „Children’s Activities“. Kliknite tekuće tromesečje da biste pronašli stranice sa kreativnim idejama, dodatnim aktivnostima, receptima i igrama koje možete da odštampate i upotrebite u subotnoj školi.

Ovog tromesečja, trinaesti subotnoškolski dar pomoći će u:

- izgradnji klinika u barem četiri izolovane oblasti Papua Nove Gvineje,
- kupovini solarnih MP3 plejera za Papua Novu Gvineju, Solomonska ostrva i Vanuatu,
- nabavljanju 15 000 Biblija za decu koja žive na ostrvima Južnog Pacifika kako bi ih koristili i delili sa svojim porodicama.

1. Sestrin novi prijatelj

Mili-En i Fejti su sestre. Žive sa svojom majkom u velikom gradu Port Morsbi, u Papua Novoj Gvineji. *[Pokažite Papua Novu Gvineju na karti; pokažite Port Morsbi na južnoj obali.]*

Kada je Mili-En imala šest godina, upoznala je devojčicu u svom susedstvu po imenu Džuli i njih dve su postale dobre drugarice. Na početku te školske godine, Mili-En je videla da nema Džuli. Ona je išla u drugu školu. „Ja idem u adventističku školu“, kazala je Džuli. „Sviđa mi se tamo. Nastavnici su jako dobri i učimo puno o Isusu i Bibliji.“

Mili-Enina nova škola

Mili-En je pozelela da i sama ide u adventističku školu. Pričala je majci o Džulinoj školi i zamolila da se prebaci tamo sledeće godine.

Majka je obećala da će razmisliti o tome. Saznala je da je adventistička škola vrlo dobra, a bila je i blizu njihove kuće. Devojčice su mogle pešaka da stignu do nje. Sledeće godine majka je upisala Mili-En i Fejti u adventističku školu.

Puno novih stvari

Mili-En je stekla puno prijatelja u adventističkoj školi i, baš kao što je Džuli rekla, nastavnici su bili dobri. Volela je da proučava Bibliju. Naučila je mnogo novih biblijskih priča i biblijskih stihova. A saznala je i za subotu.

„Mama“, kazala je Mili-En jednog dana, „naučila sam da Bog nije izabrao nedelju za svoj poseban dan, već subotu. Ja želim da Ga proslavljam subotom. Mogu li da idem u adventističku crkvu na bogoslužjenje?“

Majka se složila da povede devojčice u subotu u adventističku crkvu ako žele. Ali ona nije ulazila s njima.

Dugo čekanje

Fejti je završavala sa školom u pola 1, a Mili-En u pola 3. Majka nije stizala s posla pre pola 6, pa su devojčice morale da ostaju u školi dok ona ne dođe po njih. Kada je Mili-Enina nastavnica videla devojčice kako napolju čekaju mamu, predložila je njihovoj majci da im dozvoli da posle škole idu kući teta Esi, vernice i komšinice.

Majka je upoznala teta Esi i ova joj se dopala. Bilo joj je drago što

je pronašla nekoga ko će pružiti srećan i radostan dom njenim devojkicama tokom poslepodneva. Mili-En i Fejti su takođe volele tetu Esi. Sledećeg popodneva Fejti je otišla kod teta Esi. Nešto kasnije stigla je i Mili-En.

Tamo se devojčice presvlače u odeću za igranje i peru svoje školske uniforme. Onda rade domaći i igraju se dok majka ne dođe po njih. Vole da provode popodne sa tetom Esi.

Teta Esin poziv

Jednog petka, teta Esi je pozvala devojčice da provedu vikend sa njenom porodicom. Majka je često bila zauzeta, pa joj je bilo drago što njene kćerke mogu da ostanu sa tetom Esi. Devojčice su požurile kod teta Esi nakon škole u petak. Presvukle su se i pomogle teta Esi u pripremanju za subotu. Onda su pomogle u pravljenju salate za petak večer. Isecicale su šargarepu, krastavac, iscepikale zelenu salatu, nasekle paradajz, zelene paprike i crni luk. Bilo je zabavno praviti salatu, a bila je i tako ukusna!

U subotu ujutro devojčice su išle u crkvu sa tetom Esi i njenom porodicom. Nakon brzog ručka pridružile su se ostaloj deci na Izviđačima i zatim se vratile kod tete Esi na večernje bogoslužje. Bio je to ispunjen dan i devojčice su bile umorne, ali srećne što su subotu mogle da provedu sa svojim prijateljima u crkvi.

Sada sestre provode svaki vikend sa tetom Esi. Tokom sedmice mole mamu da proučava subotnoškolsku pouku s njima i pozivaju je da se mole zajedno. One se nadaju da će im se majka uskoro pridružiti u crkvi na subotnom bogoslužju.

Biblija za svako dete

Mili-En i Fejti imaju svoju Bibliju. Ali mnoga deca u Papua Novoj Gvineji nemaju. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromešča pomoći će u kupovini Biblija kako bi deca mogla sama da pročitaju da ih Bog voli i da želi da bude njihov najbolji prijatelj.

Informativni odeljak

- Papua Nova Gvineja (PNG) je planinska ostrvska zemlja koja leži severno od Australije. Oko 6.3 miliona ljudi živi u PNG. Više od 247 000 su adventisti. To je više od pola adventista kojih u celoj Južnopacifičkoj diviziji ima oko 400 000.
- Ljudi u PNG govore preko 700 različitih jezika i dijalekata.

2. Teška lekcija za Vilijama

Današnja priča dolazi iz Papua Nove Gvineje.

„Hajde, Vilijame“, dozivali su neki dečaci. „Idemo u šumu da se igramo! Vilijam je voleo da se igra sa svojim drugarima, ali majka ga je upozoravala: „Ne idi u šumu. Opasno je i može nešto da ti se dogodi.“

Međutim, žmurke u šumi su bile tako zabavne; tamo je postojalo toliko mesta za skrivanje. Vilijam je skočio i otrčao kod prijatelja. Ići će ovog puta. Majka neće ni znati.

Skrivena opasnost

Vilijam je čučnuo dok je jedan dečak pretraživao deo u blizini njegovog skrovišta. Kada ga je dečak prošao, Vilijam je poleteo prema drvetu koje je bilo njegova baza. Nije video vinovu lozu koja je vijugala stazom. Zaplela mu se oko noge i bacila ga u vazduh. Sleteo je u dubok jarak. Pokušao je da ustane i uhvati se za lozu da bi se podigao i izvukao, ali nije mogao.

„Upomoć!“, dozivao je, „upomoć!“ Neki od dečaka su čuli Vilijama i otrčali da ga pronađu. Dobacili su mu lozu kako bi je zgrabio i zatim ga izvukli iz jarka. Pokušao je da stane na noge, ali ga je stopalo bolelo. Dvojica njegovih drugara pomogli su mu da stigne do kuće.

Vilijamove laži

Vilijam je bio srećan što je mama spavala kada je on došao kući. Nije želeo da joj kaže da se povredio zbog neposlušnosti. Oprao je stopalo i pogledao posekotinu. Bolelo je dok je pokušavao da hoda, ali možda niko neće primetiti.

Međutim, majke primećuju stvari i Vilijamova majka je primetila da on hramlje. „Šta ti je sa stopalom?“, upitala je.

„Posekao sam se dok sam se igrao“, rekao je Vilijam. *To je makar istina*, razmišljao je.

„Gde si se igrao?“, pitala je gledajući mu stopalo.

„U polju“, lagao je.

Mama je otkrila istinu i Vilijam je bio dvostruko kažnjen – prvo zbog neposlušnosti, jer se igrao u šumi, a zatim zbog laganja.

Važne lekcije

„Naučio sam da se ne isplati lagati“, kazao je Vilijam. „A ne isplati se ni biti neposlušan. Mama me je podsetila da roditelji ne postavljaju pravila kako bi nas sprečili da se zabavljamo. Oni žele da mi budemo bezbedni.“

„Ja bih voleo da budem pastor kada porastem. To znači da moram da budem dobar primer drugima kako bi oni naučili da slušaju Božji glas. To možemo da ostvarimo tako što ćemo slušati svoje roditelje, nastavnike i druge autoritete. Onda će nam biti prirodno da slušamo Božji glas i sledimo Ga. Sad kada moji prijatelji hoće da se igram s njima u šumi, ja im kažem: ‘Ne, hvala. Moji roditelji ne žele da se tamo igram. Ostaću kod kuće.’“

Dečaci i devojčice, kada smo poslušni starijima, postajemo dobar primeri onima koji treba da nauče da slušaju i poštuju Boga. Hajde da ove sedmice vežbamo poslušnost.

Misionski odeljak

- Iako zemlja ima nekoliko relativno modernih gradova, većina ljudi i dalje živi u malim planinskim selima, izolovani od medicinskih ustanova. Ako se neko razboli ili povredi, mora da pešači ili da ga neko nosi satima – čak danima – do najbliže klinike.
- Deo subotnoškolskog dara trinaeste subote pomoći će da se izgrade barem četiri klinike u najizolovanijim područjima Papua Nove Gvineje.
- Gledajte DVD Adventistička misija da biste saznali više o Papua Novoj Gvineji i njenim izazovima.

Aktivnost

Učenje pidžinskog jezika

Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Fraza	Izgovor
Dobro jutro	MO-ning
Dobar dan	A-pi-nun
Da	jes
Ne	no-gat
Molim te	plis
Hvala	tenk-ju
Dete	PI-kinini

3. Svetionik za Isusa

Lina živi na ostrvu Nova Britanija, u Papua Novoj Gvineji. Ko može da pronađe Papua Novu Gvineju na karti?

Lina je đak adventističke škole. Mnogi đaci u toj školi nisu adventisti, zato je Linina misija da im svedoči o Božjoj ljubavi.

Svedok za Boga

Kako neko svedoči o Božjoj ljubavi u jednoj adventističkoj školi? Sad će nam Lina ispričati.

„Za vreme pauze za ručak i na odmoru, neki od nas pričaju o onome što smo naučili na veronauci. Ako neko dete ne razume nešto, ja se potrudim da objasnim.

Nedavno smo učili o tome da će Isus ponovo doći. Na odmoru jedna devojčica je pitala: ‘Kako znamo kada će Isus doći?’ Kazala sam joj da su se biblijski znaci koji će se pokazati pre nego što Isus dođe – zemljotresi, gladi, pomračenje sunca, i drugi – već ispunili. Isus može da dođe bilo kada i mi moramo da budemo spremni. Moramo o tome govoriti i drugima kako bi i oni bili spremni.

Dve devojčice iz mog razreda nisu adventistkinje. Ja sam ih pozvala u subotnu školu. Jedna je došla. Uživala je u subotnoj školi i bogoslužju i poželela da dođe ponovo. Dolazi već nekoliko sedmica. Pitala je da li može da bude član mog subotnoškolskog razreda, a ja sam joj rekla da već jeste!

Onda mi je jednog dana kazala da želi da sledi Isusa. Ja sam bila oduševljena! Njena tetka sa kojom živi kazala je da je u redu ako ona želi da bude adventista. Tako se radujem što sam je pozvala. Sada i njena starija sestra dolazi u crkvu.

Vreme za biblijsku priču

Neka deca žele da dođu u crkvu, ali im roditelji to ne dopuštaju. Zato jednom ili dva puta sedmično imamo vreme za biblijsku priču pod drvetom za vreme ručka ili velikog odmora. Pričamo o Bogu ili ja čitam biblijsku priču. Moje knjige sa biblijskim pričama su napisane na engleskom jeziku. Neka deca ne razumeju engleski kao pidžinski, pa ja prevodim priču na pidžinski da bi je bolje razumeli.

Staviti Boga na prvo mesto

Moji roditelji su me naučili da je važno staviti Boga na prvo mesto u životu. Ja želim da sa svojim prijateljima podelim ono što znam o Bogu. Želim da oni budu spremni kada Isus dođe kako bismo za- uvek bili sa Njim.

Volela bih svako dete ima svoju Bibliju kako bi moglo da čita pri- če o Bogu. Radosna sam što će deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći u kupovini Biblija na engleskom i pidžin- skom jeziku za decu u mojoj zemlji i širom Južnog Pacifika. Ja ću dati veliki dar, nadam se i vi. Na taj način možemo pokazati drugima ko- liko ih Bog voli. Mi možemo biti svetionici za Isusa.“

Misionski odeljak

- Mnoga deca u Južnom Pacifiku imaju roditelje koji ne zna- ju dobro da čitaju. Zato nemaju svoju Bibliju. Kada deca nauče da čitaju u školi, mogu da čitaju Bibliju i roditeljima.
- Biblija na pidžinskom ili engleskom jeziku košta nešto pre- ko deset američkih dolara. Poseban dečji dar trinaeste su- bote pomoći će da se kupi 15 000 Biblija za decu koja žive na ostrvima Južnog Pacifika. Jedna Biblija može da pomo- gne celoj porodici da nauči kako da voli Boga i da Mu služi.

Aktivnost

Brojevi na pidžinskom jeziku

Izgovor je vrlo sličan engleskom jeziku.

Brojevi	Izgovor
jedan	uan
dva	tu
tri	tri
četiri	foa
pet	faiv

šest
sedam
osam
devet
deset

sikis
seven
et
nain
ten

4. Opasnost na moru

Deca koja žive blizu mora nauče da plivaju još dok su vrlo mali, kao i da upravljaju čamcem.

Apoloza i Jovan su često išli na pecanje sa svojim očevima i ujacima. Oni su im uvek govorili da se ne usuđuju da idu na more bez odrasle osobe. Ali dečaci bi se ponekad išunjali i otišli sami da pecaju. Jednog dana su uvideli ludost neposlušnosti.

Tajni odlazak na pecanje

Jovan, Apoloza i još četvorica njihovih drugova odlučili su da idu sami na pecanje. Dečaci su čekali da im roditelji izađu iz kuće, pa da se oni išunjaju do mora. Pozajmili su dva kanua i odveslali u talase. Nežni povetarac čarlijao je nad ustalasanom vodom dok su se probijali prema grebenu gde je riba bila najbolja. Kada su došli do svog odredišta, jedan dečak je ostao sa kanuima, dok su ostala petorica zaronila u vodu sa pecaroškim pištoljima i strelicama za hvatanje riba. Kada bi uhvatili ribu, okačili bi je na podvodnu lozu i zaronili ponovo. Toliko su se zabavljali da nisu ni приметili koliko se vetar pojačao, a na nebu navukli crni oblaci.

Dečak koji je stražario pored kanua borio se da ostane blizu svojih prijatelja, ali vetar je gurao kanue iznad grebena u otvoreno more. Kada su ostali dečaci napunili lozu ribama, izašli su na površinu i pozvali svog prijatelja da dođe i pomogne im da izvuku lozu, i ribe ubace u čamac. Međutim, njihov prijatelj i kanui su nestali. Pogledali su prema horizontu i videli kanue koji plove prema moru.

Dečaci su bili dobri plivači, ali ronili su već tri sata i umorili se.

Otišli su do obližnjeg koralnog grebena i odmorili se u plitkoj vodi. Jedan od dečaka ugledao je čamac u daljini i povikao, ali je moreplovac odveslao dalje.

Dugo plivanje

Dečaci su uvideli da su u ozbiljnoj nevolji. Bilo je podne i niko nije znao gde su oni. Shvatili su da ribe koje su uhvatili mogu da privuku ajkule koje su loville na grebenu, pa su ih pustili. Nisu mogli da ostanu tu. Morali su da siđu sa grebena. Odlučili su da pokušaju da plivaju na nenaseljeno ostrvo udaljeno više od jedne milje. To je bilo bliže nego kopno. Pre nego što su počeli da plivaju prema ostrvu, pomolili su se Bogu da ih sačuva. Onda su sišli sa grebena u duboku vodu.

„Učili su nas da plivamo u uskom krugu i budemo zajedno“, kazao je Jovan. „Dozivali smo jedan drugoga i držali svoj pogled na ostrvu. A kada bismo se umorili, okrenuli bismo se na leđa i održavali na vodi da nam se mišići opuste.“

Spas!

Dečaci su plivali i plutali satima, ali još nisu stigli do ostrva. Mrak se spuštao kada su ugledali kanu koji ide prema njima. Vikali su i mahali i uskoro je čamac došao do njih.

Kanu je bio premali da stanu svi dečaci, zato su se oni uhvatili za bočne strane dok se veslač borio da kanu odvesla do kopna. „Vaši roditelji su krenuli u potragu za vama“, rekao im je on. Kada se kanu koji je vukao dečake približio obali, dečaci su se zateturali na pesak, iscrpljeni, ali bezbedni.

Uskoro je stigla vest da je jedan drugi čovek pronašao njihovog druga i kanue, i da je pomogao dečaku da ih odvesla do obale. Dečaci su bili srećni što su ponovo sa roditeljima, ali su shvatili koliko lako je njihova avantura mogla da se završi drugačije.

„Nekoliko lekcija smo naučili tog dana“, kazao je Apoloza. „Naučili smo da naši roditelji postavljaju pravila da bismo mi bili bezbedni. Shvatili smo da je Bog čuo naše molitve i izbavio nas iako smo bili

neposlušni. Svi smo postali ozbiljniji kada se radi o poverenju i poslušnosti Bogu.“

Dečaci i devojčice, kada slušamo svoje roditelje, mi učimo da slušamo i Boga, a kada slušamo Boga, mi postajemo dobar primer svojim prijateljima kojima hoćemo da pomognemo u njihovoj želji da slede Isusa kao mi.

Informativni odeljak

- Papua Nova Gvineja sačinjena je od polovine ostrva Nova Gvineja i još nekoliko okolnih ostrva. Najveće od svih njih je Nova Britanija.
- Ljudi žive u malim gradovima i tradicionalnim selima. Oni pecaju ribu i uzgajaju povrće u malim baštama. Najveći izvor hrane je *sagom*, skrob neutralnog ukusa, napravljen od središta palminog drveta. Ljudi ga obično jedu sa začinjnim sosom. Većinu svojih obroka spremaju u *mumuu* – podzemnoj ili nadzemnoj rerni okruženoj kamenjem i zagrejanoj uz pomoć vatre.

5. Gabino veliko otkriće

Gabi ima 9 godina i ide u treći razred. Živi na ostrvu koje se zove Nova Britanija i deo je Papue Nove Gvineje. [*Pokaži Papua Novu Gvineju na karti.*] Njena porodica nije adventistička, ali je otac šalje u adventističku školu da bi naučila engleski.

Puno lepih stvari

„Sviđa mi se moja škola“, kaže Gabi. „Volim da učim priče iz Biblije i da pevam vesele pesme o Isusu. Kada uđemo u crkvu svakog jutra na bogoslužjenje, glasno pevam da bi nas čuli ljudi koji prolaze.

Ponekad se zaustave i slušaju.

Sviđaju mi se moji nastavnici jer su ljubazni prema nama i pomažu nam. Moj tata želi da nedeljom idem s njim u crkvu, ali mi ponekad dozvoljava da idem subotom u adventističku crkvu. Ja mu pričam šta učimo u subotnoškolskom razredu i preko sedmice u školi. Govorim mu o biblijskim herojima kao što su David i Danilo, i o Isusu i čemu nas On uči. Tata sluša i voli priče koje mu pričam.

Svedočenje o onom što uči

Ponekad pričam s tatom o onome što učim na času zdravlja. Govorim mu da treba da jedemo dobru hranu kako bi naše telo bilo zdravo. Neke stvari nisu dobre za jelo, na primer prerađene namirnice i slatkiši.

Ja pričam mojim prijateljima u susedstvu o Isusu i zamolim tatu da se moli sa mnom pre obroka i pre spavanja. Tata se moli napamet naučenom molitvom, a ja volim da se molim kao u školi – pričam s Isusom kao sa svojim prijateljima.

Gabina posebna drugarica

Darlin je moja komšinica. Ona je adventista. Ponekad me poziva petkom da dođem kod nje i pridružim joj se na početku subote. Njena mama pravi poseban obrok koji zajedno jedemo, a onda pevamo pesme. Nekađ Darlinin tata priča biblijsku priču, a nekađ mi pričamo onu koju smo naučili u školi. Volim da provodim subotu u Darlininoj porodici.

Biblija za svako dete

Pošto idem u adventističku školu, ja imam svoju Bibliju. Tražim tekstove koje učiteljica čita. Kada odem kući, čitam Bibliju svojoj proodici i objašnjavam šta stihovi znače. Moja sestra i rođaci ne idu u adventističku školu, pa ne uče o Bogu u svojoj školi. Ja želim da im svedočim o Božjoj ljubavi kako bi i oni poželeli da im Isus bude prijatelj kao meni.

Mnoga deca u našoj zemlji nemaju Bibliju. Ovog tromesečja,

deca širom sveta daće svoj dar trinaeste subote kako bi pomogla da deca u Južnom Pacifiku dobiju sopstvene Biblije. Onda će moći da ih čitaju svojim roditeljima i pomoći im da saznaju da ih Isus voli.“

Misionski odeljak

- Većina dece u Južnom Pacifiku nema svoju Bibliju. Ako njihovi roditelji ne čitaju baš najbolje, čitava porodica možda neće imati Bibliju u kući.
- Dečji trinaesti subotnoškolski dar pomoći će u kupovini Biblija za decu Papua Nove Gvineje i ostalih ostrva u Južnom Pacifiku. Jedna Biblija može pomoći celoj porodici da upozna Isusa.
- Svaka Biblija će koštati nešto više od 10 američkih dolara.

6. Poseta planinskom selu

Posetimo danas Koru, selo koje leži na planinskoj visoravni Papua Nove Gvineje. [*Pokaži Papua Novu Gvineju na karti.*]

Opasno putovanje

Kada su vaši baka i deka bili mladi, misionarima su bili potrebni dani da pešaka stignu od misionarske stanice do sela kao što je Kora. Penjali su se blatnjavim stazama planinskih grebena, išli strmim dolinama i prelazili ustalasane reke na mostovima napravljenim od debla ili loza. To je bilo vrlo opasno.

Danas, zahvaljujući misionarskom avionu, mi do Kore možemo da odletimo za 20 minuta. Avion se spušta na travnatu površinu planinskog grebena. Odatle se penjemo strmom stazom do sela. Kada je kišovito, staza je klizava. Deca trče pored nas, jer su navikla da se penju i spuštaju s planine. Mi se umorimo dok stignemo do male čistine

gde se nalazi nekoliko kuća sagrađenih od drveta sa slamnatim krovovima. Kuće se grade na štulama kako bi se ljudi zaštitili od divljih životinja i kako bi vazduh strujao.

Misionska klinika

Nešto dalje, na padini planine, nalazi se mala adventistička klinika. Medicinski brat koji radi u njoj je jedini „doktor“ u okruženju od nekoliko milja. On zbrinjava pacijente sa slomljenim kostima, previja rane i leči ljude od malarije ili drugih bolesti od kojih ljudi obole. Ako je neko previše bolestan ili preozbiljno povređen da bi ga medicinski brat lečio, misionski avion odvodi tu osobu do najbliže bolnice.

Deca u Kori koja idu u školu uče da čitaju i pišu na svom lokalnom jeziku ili na pidžinskom jeziku – zajedničkom jeziku južnopacifičkih ostrva. Mnogi roditelji ne znaju da čitaju, pa za njih to rade deca.

Još više na obronku planine nalazi se adventistička crkva. Dečji glasovi odjekuju planinom kada pevaju o Isusu. Oni vole da slušaju biblijske priče. Njihova učiteljica sluša priču preko solarnog MP3 plejera i zatim je prevodi na lokalni jezik. Neki odrasli, naročito oni koji ne znaju da čitaju, uživaju s decom u slušanju biblijskih priča.

Velika zahvalnost

Ljudi u selima kao što je Kora zahvaljuju članovima subotne škole širom sveta što im pomažu da saznaju da ih Bog voli. Naši misionski darovi pomogli su u kupovini misionskog aviona koji donosi razne potrepštine i povezuje selo sa ostatkom sveta. Trinaesti subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će ljudima u selima sličnim Kori širom Južnog Pacifika. Darom će se kupiti još solarnih MP3 plejera i izgraditi klinike u najizolovanijim selima. Dečji dar će pomoći u kupovini Biblija za decu kako bi ih čitali i delili sa svojom porodicom.

Naš trinaesti subotnoškolski dar biće veoma značajan ovog tromesečja. Hajde da planiramo da damo što više možemo kako bi oni koji nikad nisu čuli za Isusa saznali da ih On voli.

Misionski odeljak

- Papua Nova Gvineja je izraženo planinska zemlja. Planine razdvajaju sela, pa su ljudi razvili sopstvene jezike.
- Danas u Papua Novoj Gvineji postoji više od 800 jezika. Na većini njih se nikada nije pisalo, a ljudi koji ih govore ne znaju ni da čitaju ni da pišu.
- Deca u selu često prva nauče da čitaju i da pišu. Ako budu imala Biblije, moći će da ih čitaju roditeljima. Samo jedan solarni MP3 plejer može mnoge seljane upoznati sa Isusom.

7. Odmetnik od Boga

Šestogodišnji Andrija tumarao je stepenicama kuće koju su njegovi roditelji sagradili od bambusa i slame u planinama Papua Nove Gvineje. Topli povetarac gurao je oblake koji su plovili plavičastim nebom. Andrija je uzeo štap i udarao po divljem cveću.

Anđeo

„Andrija!“, začuo se glas. Andrija se okrenuo i ugledao čoveka sjajnog lica i srebrne kose. Izgledao je kao da pluta iznad zemlje.

„Tata! Dođi da vidiš!“, doviknuo je Andrija.

Andrijin otac dotrčao je do dečaka. „Pogledaj tamo, iznad žbunja!“, rekao je Andrija pokazujući prstom. Tata je škiljio, ali nije video ništa. „To je anđeo“, prošaputao je Andrija.

„Andrija“, kazao je anđeo, „obuci se i idi u crkvu.“ Andrija je pogledao u svoje bosc noge. Kada je pogledao prema žbunju, anđeo je nestao.

Andrija je utrčao u kuću, uzeo čistu košulju i obukao je. Otrčao je putem prema adventističkoj crkvi. Usporio je kada se približio maloj

crkvi sa krovom od slame. Nikada ranije nije bio tamo. Ušao je u crkvu i seo na drvenu klupu. Nekoliko porodica pevalo je Bogu u slavu. Andriji se dopalo bogoslužjenje.

Iznenadujuće protivljenje

Kada se bogoslužjenje završilo, Andrija je požurio kući. Otac ga je dočekao i strogo upitao: „Gde si ti bio?“

„Otišao sam u crkvu, kao što je anđeo rekao“, odgovorio je Andrija.

„*Ne idi* više u tu crkvu!“, rekao je otac.

Ali sledeće subote Andrija se iskrao iz kuće i otrčao u crkvu. Vratio se kući još jednoj strogoj lekciji i batinama. *Šta sam pogrešno uradio?* pitao se, dok su mu se suze slivale niz lice.

Nakon trećih batina, Andrija je prestao da ide u adventističku crkvu, ali nije zaboravio anđeosku zapovest: „Idi u crkvu.“

Dugačka šetnja do škole

Andrijino selo nije imalo školu. Jednog dana, Andrija je rekao da odlazi od kuće kako bi pohađao školu. Njegovi roditelji su klimnuli glavom jer su deca često išla da žive kod rođaka kako bi mogli da idu školu. Andrija je sledio stazu koja je vijugala kroz planinsku šumu. Smrkavalo se kada je konačno pristigao u selo. Primila ga je jedna adventistička porodica. Andrija je održavao njihovu baštu i svake subote išao sa njima u crkvu. Oni su ga naučili šta znači slediti Isusa.

Andrija je išao u školu samo dve godine. Posle toga nije bilo više novca, ali Andrija je nastavio da uči.

Jednog dana Andrija se sreo sa svojom sestrom koja mu je dala Bibliju. Bio je ushićen, ali je postojao jedan problem: on nije znao da čita engleski. Molio se Bogu da mu pomogne u čitanju i razumevanju Biblije. Počeo je da izgovara reči i na njegovo iznenađenje, uskoro je mogao da čita engleski.

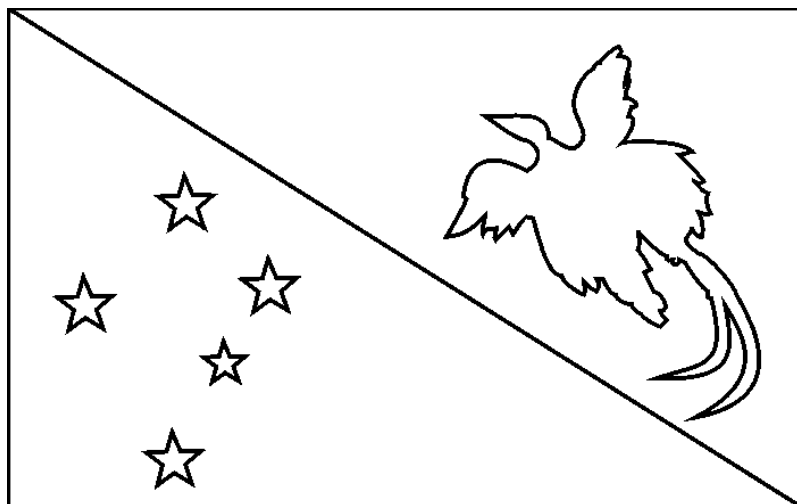
Ovog tromesečja, deo trinaestog subotnoškolskog dara će pomoći u kupovini Biblija za decu u Papua Novoj Gvineji i širom Južnog Pacifika. Planirajte da donesete poseban dar 30. marta.

Misionski odeljak

- Mnoga deca u Papua Novoj Gvineji i drugim ostrvima Južnog Pacifika uče da čitaju. Često njihovi roditelji ne znaju da čitaju, pa porodica nema Bibliju.
- Naš trinaesti subotnoškolski dar pomoći će u kupovini Biblija za decu u Južnopacifičkoj diviziji. Deca će moći da čitaju ove Biblije i pričaju priče svojim roditeljima. Cela porodica će naučiti više o Isusu zahvaljujući samo jednoj Bibliji.
- Svaka Biblija će koštati nešto preko 10 američkih dolara.

Aktivnost

Oboj zastavu Papua Nove Gvineje

GORNJI DESNI TROUGAO: NARANDŽAST SA ŽUTOM PTICOM

DONJI LEVI TROUGAO: CRNI SA BELIM ZVEZDICAMA

8. Lianine posebne molitve

Liana ima 6 godina. Živi u jednom gradu u Papua Novoj Gvineji. U toj zemlji ima puno adventista. Liana ima poseban dar: voli da se moli za ljude. „Mama i tata su me naučili da se molim za sve“, kaže Liana.

Molitva za zubara

„Kada me je boleo zub, tata me je odveo kod zubara. On je video drugi zub pozadi koji gura ovaj koji je bio napred. Kazao je tati da mora da izvadi prednji zub kako bi zadnji došao na pravo mesto. Rekao je da će boleti, ali ja se nisam bojala. Kazala sam mu: ‘Možete da mi izvadite zub, ali hajde da se prvo pomolimo.’“

Zubar je bio iznenađen da tako mala devojčica želi da razgovara sa Isusom. Liana mu je kazala da sklopi oči i ruke. Onda se molila: „Dragi Isuse, molim Te pomози mi da budem hrabra, a zubaru pomози da izvadi moj zub kako bi novi mogao pravilno da raste.“

Prijatelji za Isusa

Zubar je bio toliko iznenađen da se Liana molila za njega da ju je odveo da upozna još jednog lekara, čoveka koji nije verovao u Boga. Doktor i Liana su postali dobri prijatelji. Kasnije je doktor kazao Lianinim roditeljima: „Tako lepo odgajate svoje dete. Koja je vaša tajna?“

Otac je objasnio da se porodica svakog dana moli zajedno. Kada su se Liana i njen otac spremili da krenu, Liana je kazala: „Doktore, želim da se pomolim za vas.“ Kada je rekla amin, doktorove oči bile su pune suza. Zamolio je Lianu da se moli da mu vlada da dozvole koje su mu potrebne kako bi izgradio medicinsku laboratoriju u drugom gradu. Ona se nasmešila i klimnula glavom.

Svakog dana se molila za doktora. Jednog dana, doktor je pozvao i kazao Lianinoj porodici da je vlada odobrila njegov zahtev za laboratorijom. „Ti i ja ćemo biti partneri“, kazao je Liani. Kada Liana i njena mala sestra svrate kod doktora da se mole za njega, on uvek izdvoji vreme za to.

Beba Grejs

Jednog dana doktor je kazao Liani: „Moja mala unuka Grejs je bolesna od nečega što obično ubije bebe. Liana, hoćeš li se moliti za nju? Ima samo godinu dana.“

Liana je obećala da će se moliti za bebu Grejs i to je i činila. Mesec dana kasnije, doktor je kazao da je beba Grejs mnogo bolje.

Lianina majka je pozvala bebinu majku u crkvu. Žena je bila srećna što može da proslavlja Boga koji je pomogao njenoj bebi. A beba nije želela da se Liana udalji od nje.

Liana i njena porodica se mole za mogućnost da proučavaju Bibliju sa doktorom kao i bebinim ocem. „Mi želimo da oni znaju koliko ih Isus voli“, ozbiljno kaže Liana.

Nevolja sa motorom

Jednom prilikom kada je porodica išla na kampovanje radi proučavanja, pokvario im se auto. Tata je mehaničar i znao je da je u pitanju motor. Jedan prijatelj je došao da im pomogne i ponudio da odveze porodicu na kamp. Međutim, Liana je kazala: „Čekajte! Treba da se pomolimo.“ Tada se ona pomolila: „Dragi Bože, mi radimo Tvoj posao. Molim Te popravi tatin auto kako bismo stigli na kamp.“ Onda je rekla ocu da upali auto. Istog trenutka je proradio. Međutim, pre nego što su krenuli na kamp, Liana je rekla da ne smeju da pođu pre nego što se zahvale Bogu. Čovek koji je došao da pomogne porodici nije hrišćanin, ali je video kako je Bog uslišio detinju molitvu.

Bog blagosilja Lianu velikom verom i ljubavlju prema molitvi. „Ja volim Boga i znam da On čuje moje molitve. Važno je da se molite uvek kada imate problem“, kaže Liana. „Isus čuje naše molitve i voli da odgovara.“

Dečaci i devojčice, mnoga deca širom sveta treba da znaju da ih Isus voli. Naši misionarski darovi pomažu ljudima da govore drugima o Bogu. Hajde da se sada pomolimo za tu decu. *[Završite molitvom.]*

Informativni odeljak

- Dečji trinaesti dar pomoći će u kupovini Biblija za decu Papua Nove Gvineje i drugih ostrva Južnog Pacifika. Jedna Biblija može pomoći celoj porodici da sazna za Isusa.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će u nabavljanju solarnih MP3 plejera za južnopacifička sela kako bi oni koji ne znaju da čitaju ili nemaju Bibliju, mogli da saznaju za Božju ljubav.

9. Vahidova vera koja gori

Desetogodišnji Vahid posmatrao je sestru koja se vraćala kući iz crkve. Divio se njenoj uniformi – zelena suknja, bela bluza i jarko žuta marama oko vrata. Krenuo joj je u susret. „Kada i ja mogu da se pridružim izviđačima i nosim uniformu kao tvoju?“, upitao je.

„Dovoljno si veliki“, rekla je s osmehom. „Možeš da kreneš sa mnom u crkvu sledeće sedmice.“

Vahidova porodica nije išla u crkvu, ali njegova tetka je uzela Vahidovu sestru kod sebe. Sada je i on želeo da ide. U subotu su Vahid i njegova sestra krenuli u crkvu. Pronašao je dečju subotnu školu i uživao u pesmama i biblijskim pričama. Tog poslepodneva sestra i on su išli na izviđače. Bilo je super! Uskoro je Vahid stekao pravo da nosi žutu izviđačku maramu.

Pronalaženje načina za svedočenje

Vahid je uvideo da biti izviđač podrazumeva mnogo više od nošenja uniforme. Naučio je izviđačka pravila i zakletvu, kako da bude dobar građanin i svedočio je drugima o svojoj veri.

Jednog dana, Vahid je upitao majku da li mogu da imaju porodično bogoslužje. „Ja ću ga voditi“, ponudio se. Majka se složila, ali

otac nije bio zainteresovan. Nakon večere, Vahid je pozvao porodicu na okupljanje. Pročitao je biblijski stih i objasnio njegovo značenje. Zatim se pomolio. Njegova porodica nastavila je sa ovim bogosluženjima svake večeri. Vahid je ideje i biblijske tekstove našao u svojoj subotnoškolskoj pouci. Tako je dobar osećaj bio voditi porodično bogoslužjenje.

Kada ga je učiteljica pitala da vodi veronauku u školi, on se složio. Neki dečaci su ga zadirkivali, a drugi su se divili njegovoj spremnosti da vodi čas.

Vahid je voleo da peva i zato je oformio jedan sastav. Naučio je svoje prijatelje pesmama koje je vodio u crkvi. Petorica dečaka počela su da idu u crkvu s njim. Svojoj grupi su dali ime Tragaoci duša, jer su tražili načine da pridju drugima. Posećivali su nekadašnje crkvene članove i one koji su bili isključeni, pevali su i vodili biblijske časove.

Od tragedije do trijumfa

Onda se Vahidov otac jako razboleo. Bila mu je potrebna ozbiljna operacija, ali porodica nije imala novca za to. Vahidovo srce bilo je puno tuge. Ako se ne dogodi čudo, njegov otac će umreti.

Vahidov otac počeo je da čita Bibliju. Pridružio se porodičnim bogosluženjima, a kada je bio previše slab da izađe iz kreveta, porodica se molila u njegovoj spavaćoj sobi. Zamolio je Vahida da pozove Tragaoce duša da pevaju i da se mole za njega.

Onda se dogodilo čudo. Vahidov otac počeo je da se oseća bolje. Doktori su kazali da je to nemoguće, ali otac se oporavljao bez operacije. „Bog me isceljuje“, izjavio je on. Kada se otac osećao dovoljno dobro, počeo je da ide sa porodicom u crkvu. Zatražio je od Vahida i njegovih prijatelja da proučavaju Bibliju sa njim. Majka se takođe pridružila proučavanju, i nedugo zatim Vahidovi roditelji postali su vernici adventističke crkve. Danas, porodica zajedno proslavlja Boga, zahvaljujući Vahidovoj ljubavi prema Njemu.

Naši misioniski darovi pomoći će u doseganju do ljudi u Papua Novog Gvineji i širom Južnog Pacifika. Hvala vam!

Misionski odeljak

- Deca u Papua Novoj Gvineji vole da svedoče drugima o svojoj veri i da pozivaju prijatelje i porodicu u crkvu.
- Lakše je kada deca imaju Bibliju koju mogu da podele s drugima. Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će u kupovini Biblija za decu širom Južnog Pacifika.

10. Pouke od kasovarija

Odrastanje misionarskog deteta u ruralnom delu Papua Nove Gvineje bilo je velika avantura. Jednom smo uzeli brod da rekom otplovimo u posetu jednom selu u subotu. Kuće su sagrađene na štu-lama kako bi vazduh strujao i terao dosadne komarce. Seljani prave merdevine od debla u koje urezuju useke za svaki stepenik.

Kasovariji su velike ptice, kao nojevi, koje tamo žive. Mogu da izrastu u visinu odraslog čoveka, ali ne lete. Glave su im crvene i plave, a odrasli kasovari imaju koščati „šesir“ na glavi.

Kasovari imitator

Nakon subotnog bogoslužjenja, otišli smo pešaka do reke na krštenje. Dvojica pastora zagazili su u vodu, a krštenici su se poredali pored obale. Seljani su se okupili da gledaju i pevaju.

Negde na polovini krštenja, primetili smo kasovara kako stoji na obali i posmatra krštenje. Kasovariji su radoznali i vole da imitiraju ono što vide. Oči ove ptice koje su bile nalik na perle, kao da su sve upijale.

Dvoje po dvoje, ljudi su ulazili u vodu i pastori su ih krštavali. Onda bi izašli, široko se osmehujući, dok bi sledeći par zagazio u reku. Kasovari je posmatrao ovaj ritual nekoliko minuta a zatim krenuo u vodu koračajući svojim dugačkim nogama. Kako su pastori spuštali ljude u vodu, i kasovari je zagnjurivao svoju glavu! Mi deca

smo se trudili da ne prasemo u smeh jer nismo želeli da ometamo ovu svečanu ceremoniju. Svaki put kada bi neko bio kršten, kasovari bi zagnjurio glavu pod vodu. Konačno, đakon je ugledao kasovarija i najurio ga. Mi deca smo bili sigurni da se Bog smejaio onome što je kasovari upravo radio.

Kasovari u crkvi

Drugom prilikom, otac je bio na kampovanju na kom su imali sastanak pored te iste reke. Seljani su napravili veliku salu od žbunja da bi zaštitili ljude od tropskih kiša i vreline sunca. Ljudi su sedeli na vunenim tepisima na podu. Muškarci su bili na jednoj strani, žene na drugoj. Mladi i deca su sedeli napred.

U trenutku kada je pastor ustao da govori, kasovari je došao do centralnog dela ove velike sale. Hodao je pravo, došao napred i seo, fiksirajući svoj prodoran pogled za propovednika. Bio je tih i zurio u propovednika do kraja bogoslužjenja. Kada je pastor završio propoved, kasovari je ustao i tiho izašao napolje.

Ovaj kasovari je bio dobar primer. Podsetio nas je da sedimo mirno i slušamo šta nam Bog govori. Takođe nas je podsetio da nas Bog sve voli, bez obzira ko smo. Hajde da tu radosnu vest prenesemo nekome ove sedmice!

Kolin Ričardson je proveo većinu svog detinjstva u Papua Novoj Gvineji.

Misionski odeljak

- Misionari su putovali preko opasnih planina i zaraženih reka kako bi došli do ljudi sa dobrom vešću da ih Isus voli. Mnogi dečaci i devojčice koji su prvi put čuli za Isusa od misionara, izrasli su u vođe crkava u svojim selima ili nastavnike u adventističkim školama.
- Naši redovni misionski darovi pomažu mnogim ljudima da čuju po prvi put da ih Isus voli.

Aktivnost

Znam da Isus voli me

Dži sas em i prenb long mi
Lik lik me ri na man ki
Em i strong na mi no gat
Em i nap long raos im sin

Refren:

Gut pe la Dži sas
Gut pe la Dži sas
Gut pe la Dži sas
Dži sas i pren blong me

11. Zabavno svedočenje o Isusu

Lana živi u ostrvskoj zemlji Vanuatu. [*Pokaži Vanuatu, jedno u nizu ostrva istočno od Australije i južno od Solomonskih ostrva.*] Lana voli da svedoči drugima o Božjoj ljubavi. Svake sedmice, ona, njena sestra, braća i roditelji idu u rodno selo njihovog oca da svedoče o Bogu.

U tom selu nije bilo adventista, pa je porodica odlučila da napravi ogranak subotne škole. Majka je vodila dečji program koji je privukao mnogo odraslih, a otac je osnovao subotnoškolski razred za odrasle, dok su majka i Lana radile s decom. Pevali su i slušali biblijske priče. U početku, Lana je pomagala majci u vođenju i pevanju. Ponekad je pričala biblijsku priču. Onih dana kada majka nije mogla da ide selo sa porodicom, Lana je vodila ceo dečji program.

Srećan posao

Lana koristi predškolske pouke za biblijsku priču. Ima dece od bepskog doba do 12-ogodišnjaka, pa planira aktivnosti za različite uzraste.

„Kada stignemo u selo, deca trče u kuću našeg rođaka gde se okupljamo“, kaže Lana. „Ja ih pozdravim i onda počnemo da pevamo.“

Deca najviše vole pesme s pokazivanjem. Pevaju puno pesama dok ostala deca ne pristignu.

Nakon molitve, ponekad imamo misionisku priču, a onda im ja pričam priču iz Biblije“, objašnjava Lana. „Koristimo novu flip-čart tablu sa biblijskim pričama za čiju kupovinu nam je pomogao prošli trinaesti subotnoškolski dar. Deca vole slike, a starija mogu da čitaju i biblijske stihove koji se nalaze u dnu. Mnoga deca nemaju svoju Bibliju, zato više puta obnavljamo biblijski stih da bi ga zapamtili.“

Bog obezbeđuje sredstva

Porodica se molila za sredstva kako bi subotnoškolski ogranak načinila još zanimljivijim za decu. Onda je majka pronašla biblijski flanelograf na jednoj rasprodaji. Bila je oduševljena! Kada je žena čula da majka želi da koristi flanelograf kako bi decu učila o Isusu, dala joj je i puno knjiga, slika, biblijskih bojanke i ukrasa za pravljenje raznih slika. Lana ih koristi u subotnoj školi.

Lana vodi ovaj subotnoškolski ogranak već godinu dana i uživa u tome. „Nedostaje mi da idemo kad ne možemo“, kaže ona. „Puno sam naučila podučavajući decu.“

Lanina porodica sponzorovala je neke zdravstvene sastanke, koji su u isto vreme bili i sastanci izgrađivanja prijateljstva u ovom selu. „Mnogo ljudi je došlo“, kaže Lana. „Ali mnogi nisu želeli da sede u paviljonu koji smo izgradili. Hteli su da stoje dalje od svetlosti koja je dolazila od svetiljki koje su radile uz pomoć generatora. Ali mi smo znali da su oni tamo i da slušaju.“

Služba u razvoju

Sada porodica ostaje u selu tokom cele subote. „Nakon subotnoškolskog programa za decu i odrasle, moj tata propoveda u crkvi. Ponekad se moji rođaci i ja molimo, čitamo biblijski tekst ili imamo stih za dar. Onda, nakon bogoslužjenja, imamo zajednički ručak i pozivamo svakoga ko želi da dođe, čak i ako nije bio na bogoslužjenju. Zatim se deca sakupljaju na omladinskom času. Tamo uče da vode pevanje, a ja ponekad imam s njima biblijski kviz ili neku biblijsku

igru. Nekad ispričam biblijsku priču. Posle tog časa planiramo šta ćemo imati od programa sledeće sedmice kako bi svi znali šta će raditi. Onda završavamo subotu uz pesme i molitvu pre nego što krenemo kući. Dan je dug, ali ja to volim i volim da budem sa mojim rođacima i novim prijateljima iz sela. Uživam da svedočim o Božjoj ljubavi mojim rođacima i njihovim prijateljima.“

I mi možemo

Lana je stekla mnogo prijatelja za Isusa u svom subotnoškolskom ogranku. I mi možemo zadobiti prijatelje za Isusa svedočeci o Božjoj ljubavi samo jednoj osobi. Još jedan važan način za sticanje prijatelja za Isusa je davanje naših misioniskih darova svake sedmice. Hajde da vidimo na koliko načina možemo pridobiti prijatelje za Isusa ove sedmice.

Misionski odeljak

- Flip čart table koje Lana koristi imaju sliku i biblijski tekst za svaku sedmicu. Pre tri godine deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara pomogao je u kupovini flip čartova za dečju subotnu školu u svakoj crkvi.
- Deca u većem delu Južnog Pacifika nemaju svoje Biblije. Ako roditelji ne znaju dobro da čitaju, porodica možda uopšte nema Bibliju kod kuće. Ovog tromesečja, dečji trinaesti subotnoškolski dar pomoći će u kupovini Biblija za decu širom Južnog Pacifika koja nemaju nijednu. To je važan način za svedočenje Božje ljubavi.

12. Marijina nova škola

Na jednom ostrvu Vanuatua mala škola, napravljena od grmlja, stoji na čistini prljavog puta punog džombi. Pored nje nalazi se jednostavna crkva. U jednoj polovini škole od žbunja prvaci ponavljaju

reči koje je učiteljica ispisala na tabli. „Slepi miš! Mačka! Debeo! Šešir! Tepih!“ (Ovo su sve jednosložne reči koje se na engleskom jeziku rimuju.) U drugoj polovini škole, đaci drugog razreda uče o zdravlju.

Nekoliko metara dalje nalaze se još četiri učionice gde starija deca čitaju, vežbaju množenje i deljenje, i uče biologiju. Pre četiri godine, u ovom selu nije bilo ni crkve ni škole. Devojčice su svoje dane provodile radeći u porodičnoj bašti ili brinući se za mlađu braću i sestre. Dečaci su sa očevima išli u lov na divlje svinje.

Tapi i Roza

Tapi ide u treći razred. Srećan je što ima priliku da ide u školu i uči čitanje i pisanje. Pokazao nam je knjigu o snegu koju čita. Nikada nije video sneg.

Roza ide u drugi razred. Ulaže veliki trud da slova piše u lepom nizu. Njenim roditeljima je drago što selo sada ima školu gde njihova deca mogu da nauče da čitaju i pišu i imaju bolji život.

Marija

Dok su đaci zauzeti školskim zadacima, devojčica od 8 ili 9 godina pojavljuje se na čistini. Stoji blizu bambusovog drveta koje okružuje čistinu i posmatra, očiju raširenih u čudu. Nikada ranije nije bila u školi.

Marija je mesecima gledala decu kako prolaze pored kuće njene tetke i idu prljavim putem prema čistini. Znala je da idu u školu i čeznula je da im se pridruži.

Danas kada je Marija videla decu kako prolaze, izašla je iz tetkine kuće i pratila ih na putu do male škole.

Kada Mariju pitaju da li želi da pohađa školu, ona ne odgovara ali kaže DA podižući obrve. Ne ume da čita niti da piše, i ne zna da broji. Ali želi da nauči. Međutim, potrebna joj je tetkina dozvola da bi se upisala.

Upravo tada, na čistini se pojavila žena noseći bebu. To je Marijina tetka. Pratila je Mariju u školu. Kada je čula da dobija dozvolu za školu, Marijino malo smeđe lice raširilo se u iskreni osmeh!

Biblije za decu

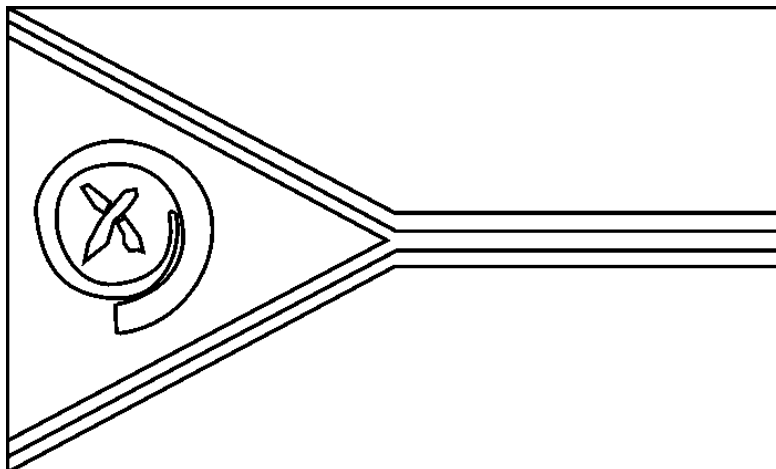
Skoro niko u selu nema Bibliju jer samo nekolicina roditelja zna da čita. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u kupovini Biblija kako bi Marija, Roza, Tapi i druga deca u maloj školi na čistini, mogla sama za sebe da pročitaju Božju poruku ljubavi.

Misionski odeljak

- Otkad su adventisti otpočeli svoj rad u Papua Novoj Gvineji, škole su značajno mesto za poučavanje ljudi o Isusu.
- Kada dete pohađa adventističku školu, cela porodica ima priliku da čuje o Božjoj ljubavi, dobrom zdravlju i službi za Isusa.
- Naši misionski darovi pomažu školama širom Južnog Pacifika, kao i u celom svetu.

Aktivnost

Oboj zastavu Vanuatua

GORNJI DEO: CRVEN

DONJI DEO: ZELEN

LEVI TROUGAO: CRN

SREDIŠNJA TRAKA I UKRAS: ŽUT

Program za trinaestu subotu

- Ako će vaše odeljenje prezentovati program trinaeste subote za odrasle:
- Navežbajte pesme sa 25. ili 35. stranice ili s našeg vebajta iz ovog tromesečja, i njih možete da pevate za vreme programa ili dara.
- Ohrabrite decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu, 30. marta.

Ako se vaše odeljenje neće pridruživati odraslima sa posebnim programom, zamolite dva tinejdžera da iznesu sledeću priču.

Misija nekad i sad

Narator: Misionari pioniri odneli su Božju poruku ljubavi ljudima u dalekim zemljama. Mi i dalje svedočimo o Božjoj ljubavi drugima, ali načini za to su se promenili.

Danas ćemo slušati priču o jednoj misionarskoj porodici koja je otišla u Papua Novu Gvineju (PNG) da druge poučava o Bogu. [*Pokaži Papua Novu Gvineju na karti.*]

[_____ *ime deteta*] će nam izneti priču o misionarskoj avanturi porodice Barnard koja se dogodila pre 50 godina, a [_____ *ime deteta 2*] će nam pričati o misiji danas.

Dete 2: Više od polovine adventističkih hrišćana Južnopacifičke divizije živi u Papua Novoj Gvineji. Mnogi od ovih vernika i dalje

žive u ruralnim selima rasutim po ovoj planinskoj zemlji. Većina i dalje živi u tradicionalnim seoskim kućama i to od bašte koju sade na padini planine.

Neki predeli su toliko izolovani da ljudi tamo žive onako kako su živeli hiljadama godina. Tek nedavno je kanibalizam iskorenjen iz najizolovanijih delova ove zemlje.

Cela sela se menjaju kada kada im se ukaže prilika da čuju Božju poruku ljubavi. Ali dosezanje do tih ljudi je neprestana borba između teranja tame i truda za živote ljudi za Isusa Hrista.

Dete 1: Len Barnard stajao je ispred male bolnice od žbunja u Papua Novoj Gvineji, neravnoj ostrvskoj zemlji severno od Australije. Smeđe oznake na zelenom planinskom predelu bile su oznake sela do kojih se može doći samo višednevnim pešačenjem po opasnim stazama. *Jednog dana ću posetiti ta sela*, razmišljao je. Avion mu je proleteo iznad glave i sleteo na obližnju pistu. *I jednog dana ću preleteti preko tih planinskih vrhova za Boga*, dodao je. Kada je gospodin Barnard završio vojsku, naučio je da vozi avion. Crkva nije imala sredstava da pošalje još jednog misionara u PNG, zato je on našao posao u vladinoj bolnici. Naučio je kako da se opihodi prema pacijentima koji boluju od gube, zarazne bolesti od koje su se ljudi bojali jer je odnosila prste na rukama i nogama, i čitave ruke i noge.

Godinu dana kasnije, predsednik adventističke misije pozvao je Barnardove da otvore bolnicu i naselje za gubavce u planinskom kraju. Konačno je ovaj par postao zvanično misionarski par!

Prvi dom za njihovu porodicu bila je koliba sa travnatim krovom. Samo nekoliko sedmica po dolasku, njihov dom je izgoreo do temelja i tada su izgubili sve osim golog života. Međutim, rad među gubavcima rapidno se širio.

Dete 2: Danas većina misionara živi u kućama izgrađenim od betonskih ploča, ali ljudi koji žive u izolovanim selima i dalje stanuju u kućama od slame i drveta.

Zahvaljujući savremenim lekovima, guba nije pretnja kakva je nekada bila i ako se leči u ranom stadijumu, većina ljudi može da živi normalnim životom.

Dete 1: „Međutim, gospodin Barnard je znao da je stotinama sela potrebna medicinska pomoć i nada koju daje Isus. *Moram da dođem do njih!* razmišljao je. Gospodin Barnard i njegovi pomoćnici pešačili su danima po neravnim, opasnim putevima kako bi lečili ljude kojima je bila potrebna medicinska pomoć i kako bi im pričali o Isusu. „Kada bismo samo imali avion“, rekao je on jednom crkvenom vođi. „Mogli bismo da izgradimo piste i dođemo do ovih ljudi u roku od nekoliko sati, umesto nekoliko sedmica.“

„Preskupo“, odgovorio je crkveni zvaničnik. „Možda jednog dana.“

Prošlo je 18 godina kada je gospodin Barnard prvi put poleteo misionarskim avionom u PNG. Ovim avionom radnici su leteli do novih polja, a povređeni ili bolesni stizali u bolnice za nekoliko sati, umesto nekoliko dana. Kada je novo selo bilo pridobijeno za Isusa, gospodin Barnard je zdušno pozivao ljude da izgrade crkvu i travnatu pistu.

Dete 2: Danas, moderni misionarski avion, plaćen delom našeg trinaestog subotnoškolskog dara, leti širom Papua Nove Gvineje, slećući na te iste travnate piste, radeći gotovo isti posao koji je gospodin Barnard radio uz pomoć prvog aviona.

Dete 1: Barnardovi su služili u PNG 25 godina i radovali se da vide seljane koji su nekada bili pagani, kako sada služe Bogu kao pastori i medicinski radnici. Klinike koje je on osnovao i dalje su bile jedini izvor medicinske pomoći, a misionarski avion bio je veza sa ostatkom sveta.

Dete 2: Posao u kom su Barnardovi bili pioniri predstavlja isti misionarski duh koji pruža silu poslu koji se i danas obavlja u Papua Novoj Gvineji. Današnji trinaesti subotnoškolski dar odražava želju da se Hristos i Njegova reč odnesu ljudima do kojih to još nije došlo, a gde su Barnard i ostali misionari pioniri započeli svoj rad.

Gospodin Barnard je imao viziju da upotrebi avion kako bi stigao do najizolovanijih delova PNG-a. Današnji crkveni misionarski avion, za čiju kupovinu je pomogao trinaesti subotnoškolski dar, nastavlja tu misiju.

Gospodin Barnard pridobio je ljude za Isusa putem medicinskog rada. Današnji dar će pomoći u osnivanju novih klinika u

najizolovanijim delovima PNG.

Gospodin Barnard je svedočio o Božjoj ljubavi ljudima koji tako nešto nikada ranije nisu čuli. Deo današnjeg dara pomoći će u nabavljanju solarnih MP3 plejera („Bog pod“ – na osnovu imena Ipod) kako bi se nastavilo sa nošenjem vesti o Božjoj ljubavi ljudima u PNG i širom Južnom Pacifika.

A naš dečji trinaesti subotnoškolski dar pomoći će u kupovini Biblija za decu u Južnom Pacifiku. Još uvek postoje mnogi odrasli koji ne znaju da čitaju niti da pišu. Oni se oslanjaju na svoju decu da im čitaju Božju reč. Čitave porodice mogu biti osnažene u Hristu zahvaljujući samo jednoj Bibliji.

Naš dar će pomoći u borbi protiv duhovne tame. Hajde da pomognemo ljudima u Južnom Pacifiku da saznaju koliko ih Bog voli i da želi da se pripreme za večni život sa Njim.

[Dar]

Projekti sledećeg tromesečja

Sledeće tromesečje prikazuje Istočno-centralnu afričku diviziju. Posebni projekti uključuju izgradnju učionica za osnovnu školu na univerzitetu Baraton u Keniji, istočna Afrike; drugu fazu adventističke bolnice Mvansa u Tanzaniji; učionice za adventistički univerzitet Lukanda u istočnom delu Demokratske Republike Kongo (DRK); evanđeoski centar za obučavanje u Kinšasi, DRK. Dečji projekat će omogućiti izgradnju celodnevno obdaništa za decu iz Kinšase, DRK, koja održavaju bogoslužjenje napolju.

Hajde da kuvamo

Recepti iz Papua Nove Gvineje

Pirinač sa kokosom

6 šolja kokosovog mleka 3 šolje belog pirinča

Prokuvajte kokosovo mleko, dodajte pirinač i smanjite vatru. Poklopite i neka se kuva dok pirinač ne upije svo mleko.

Pirinač sa bananom

- 3 do 3 1/2 šolje vode
- 1 kafena kašičica soli ili po ukusu
- 2 šolje pirinča
- 12 zrelih banana
- 1 šolja kokosovog mleka

Staviti vodu da proključa; dodati so, pirinač i seckane banane. Kuvati dok pirinač ne bude gotov. Dodati kokosovo mleko i soli po ukusu. Služiti toplo ili hladno.

Kuglice od kikirikija

- 1 1/2 šolja pečenog kikirikija ili 3/4 šolje kikiriki brašna
- 2 šolje pirea od slatkog krompira, jama ili taroa

Neka deca naprave kikiriki brašno tako što će „mleti“ pečeni kikiriki na čistoj krpi koristeći čist kamen, oklagiju ili tucanik. Prosejte krupne komadiće i nastavite „mlevenje“ dok svi komadići ne prođu kroz sito. Pomešajte kikiriki brašno sa slatkim krompirom dodajući malo vode ako je potrebno radi kompaktne smese. Napravite kuglice prečnika oko 2,5 cm i stavite sa strane da se osuše.

Zelena boranija i kokos

- 450 gr sveže zelene boranije, iseckane
- soli po ukusu
- 1 mali crni luk
- 3 češnja belog luka
- 2 male ljute papričice (po želji)
- 1 supena kašika biljnog ulja
- 1/4 do 1/2 šolje rendanog kokosa

Iseckanu boraniju kuvajte u malo posoljene vode oko 10 minuta ili dok ne omekša. Iseckajte crni luk, protisnite beli luk i iseckajte ljute papričice, ako ih koristite; propržite u ulju. Dodajte kokos,

boraniju i dodatnu so, ako je potrebno, a onda kuvajte dodatnih tri ili četiri minuta.

Pevajte na pidžinskom jeziku

Evo dodatnih pesama koje deca i odrasli vole da pevaju u Papua Novoj Gvineji. Slogovi sa crticom moraju se otpevati zajedno da bi se uklopili sa notama.

Do Lord (strofa)

God em ee pa pa em i pa pa bi long me
Dži sas em i bra ta em i bra-ta bi long me
Spirit em i help im, em i help im bi long me
Spirit-em i help-im b'long mi

Bai bel em i kai-kai, em i kai-kai bi long mi
Sa bat em i sin- daon, egm i sin-daom bi long mi
Pre em i strong im, em i strong-im bi long mi
Pre-em i strong-bi long mi

He ven em i ples, em i ples bi long me
He ven em i ples, em i ples bi long me
He ven em i ples, em i ples bi long me
He-ven-em i ples bi long mi

Subota je srećan dan

Sa bat em i ha-ma mas de,
Ha-ma mas de, ha-ma mas de
Sa bat em i ha-ma mas de
Mi lai-kim ol-ge ta sa bat

O, kako srećni mi smo tu

Mi-ha ma-mas mi-kam long sa bat skul
Mi-ha ma-mas mi-kam long sa bat skul
Mi-ha ma-mas mi-kam long sa bat skul
Long dis pe-la sa bat mo ning

Materijali za vođe

Slede neke informacije koje su se pokazale korisnima u pripremi vesti za decu.

Posetite naš vebasjt za dodatne slike, recepte, jezičku zabavu, slagalice i druge aktivnosti koje možete da odštampate kako bi vesti za decu bile što zanimljiviji deo subotne škole. Idite na www.Adventist-Mission.org, kliknite na „Resources“, zatim „Children’s Activities“, izaberite tekuće tromesečje i željenu aktivnost.

DVD Adventistička misija je besplatan video koji prikazuje priče iz zemalja o kojima čitamo kao i iz svestke misije Crkve. Potražite jedan primerak od svog pastora ili idite onlajn na MissionDVD.org da biste skinuli jedan od DVD programa.

Turističke agencije: Turističke agencije često imaju šarene brošure o turističkim destinacijama na ostrvima Južnog Pacifika. Pozovite ih ili posetite, i pitajte ih šta imaju da vam ponude kako biste mogli da oslikate kulturu Australije i ostrvskih zemalja. Ili idite onlajn i pronađite dostupne fotografije i informacije o zemlji o kojoj čitate.

Onlajn materijali: potražite po imenu južnopacifičke zemlje i pogledajte dostupne informacije. Za Papua Novu Gvineju, pokušajte ove vebasjtove: travel.state.gov/travel/cis_pa_tw/cis/cis_996.html;

Turizam Papua Nove Gvineje: pngtourism.org.pg;

Papua Nova Gvineja – Činjenice o zemlji, ljudima, istoriji, vladi, ... - state.gov

Papua Nova Gvineja – Slikoviti uvid sa komentarima o Papua Novoj Gvineji: janeresture.com

Korpica za dar: Kupite zreli kokos i pažljivo ga isecite na pola. Ispajte tečnost i sačuvajte za ukusan napitak. ISTRUŽITE beli deo iznutra i sačuvajte za pripremu. Onda istružite sve bele tragove nekom čvrstom kašikom. Dobro operite i ostavite da se osuši. Ako je potrebno, pažljivo išmirglajte ivice da biste izbegli ogrebotine. Kokosova ljuska se širom Južnog Pacifika koristi kao šolja ili činijica za sos.

Podsetite decu da njihov sedmični misioni dar i 75 procenata njihovog trinaestog subotnoškolskog dara pomaže crkvi širom sveta da govori ljudima o Isusu. Ostalih 25 posto ide direktno za posebne projekte ovog tromesečja.

Statistika i projekti

JUŽNOPACIFIČKA DIVIZIJA	Crkve	Grupe	Članstvo	Populacija
Australijska unija	421	98	56,741	22,647,000
Novozelandsko-pacifička unija	135	60	17,998	4,970,000
Papua Nova Gvineja	904	2,812	247,756	6,888,000
Transpacifička unija	461	581	101,084	2,137,000
Ukupno	1,921	3,551	423,579	36,669,000

Statistika članstva zaključno sa 12/2011.

Projekti:

- Izgradnja klinika u barem četiri izolovana područja Papua Nove Gvineje;
- Kupovina solarnih MP3 plejera (Bog Podova) za Papua Novu Gvineju, Solomonska ostrva i Vanuatu;
- Dečji projekat: kupovina 15 000 Biblija za decu koja žive na ostrvima Južnog Pacifika, kako bi ih delili sa svojim porodicama.